

עפ"ת 26916/12/14 - מוחמד אבו ראס, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

05.2.15

עפ"ת 26916-12-14 אבו ראס נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב

המערער מוחמד אבו ראס, 308755981

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בשם המערער: עו"ד ראשד דראושה

בשם המשיבה: עו"ד ענאן ג'אנם

פסק דין

מהות הערעור:

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה, אשר ניתנה ביום 18/9/14 על ידי כבוד השופט שלמה בנג'ו בתיק תת"ע, 3984-08-14 (להלן: "**ההחלטה**"), ואשר לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהעדר.

ההליכים בבית המשפט לתעבורה:

2. המערער הובא לדין בבית משפט לתעבורה בגין עבירה של נסיעה במהירות העולה על המהירות המותרת במקום, כך שביום 28/7/14 בכביש 70 נסע המערער ברכב במהירות של 131 קמ"ש, כאשר המהירות המותרת במקום היא 90 קמ"ש ובכך עבר עבירה בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

3. המערער הוזמן לדיון ליום 6/10/14 אם כי דיון זה לא התקיים משום שבמועד זה נפל לברכה חג אלאדחא, ובהתאם לבקשת המערער מיום 17/9/14, הדיון נדחה ליום 20/11/14. הואיל ובמועד זה היו קבועים לב"כ המערער דיונים אחרים בבתי משפט אחרים, כמפורט בסיפא של הבקשה שהגיש בא כוח המערער לדחייה נוספת של הדיון, ושבעקבותיה הורה בית המשפט לתעבורה ביום 26/11/14 למשיבה לתת תגובה תוך 14 יום, וכאשר הוא מטיל על הסנגור ביצוע מסירה אישית למשיבה. מתברר, כי הסנגור העביר את הבקשה ואת החלטת בית המשפט לתעבורה למשיבה, אם כי באיחור מסוים אך במסגרת הזמן שבית המשפט לתעבורה קבע בהחלטתו. ביום 30/11/14 החליט בית משפט לתעבורה

לדחות את הבקשה, מבלי שתהיה בפניו תגובת המשיבה.

4. יצוין כי ביום 20/11/14 דן בית משפט לתעבורה את המערער בהעדרו, הרשיעו וגזר עליו את העונשים הבאים:

חודשיים פסילה בפועל, חודשיים פסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪ כמפורט בגזר הדין - (להלן: "פסה"ד").

בעקבות מתן פסק הדין, הגיש ב"כ המערער ביום 26/11/14 בקשה לביטול פסק הדין שכאמור, לגביה ביקש בית משפט לתעבורה לקבל את תגובת המשיבה תוך 14 יום.

הבקשה נדחתה בטרם קבלת תגובת המשיבה ועובר לזמן שקצב לכך, בית משפט לתעבורה.

מכאן הערעור שבפניי המופנה כנגד ההחלטה ולחילופין, כנגד חומרת עונש הפסילה בפועל וגובה הקנס שהוטל, תוך שהוא מציע להסתפק בעונש הפסילה המנהלית.

טענות הצדדים:

5. המערער חזר על טענותיו שפורטו בהודעת הערעור ובבקשה לביטול פסק הדין, כאשר לדעת בא כוחו בית משפט לתעבורה טעה משדחה את בקשתו לדחיית הדין עקב דיונים אחרים שהיו קבועים לו באותו מועד.

לחילופין טען ב"כ המערער כי יש להקל בעונש במידה והערעור ביחס להחלטה הדוחה את הבקשה לביטול פסק הדין.

6. המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור, הן ביחס להחלטה והן ביחס לגזר הדין. היה על ב"כ המערער לעקוב אחרי בקשתו ולברר האם ניתנה החלטה, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

7. המשיבה טענה עוד, כי המערער הודה בביצוע העבירה בשתי הזדמנויות, כך שאין כל חשש לעיוות דין, וכי העונש שהוטל עליו אינו חורג מרמת הענישה המקובלת.

דין והכרעה:

8. לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט לתעבורה, בפסק הדין, בבקשת הדחיה, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הערעור במובן זה שעונש הפסילה בפועל יעמוד על הפסילה המנהלית ויתר רכיבי גזר הדין, יישארו על כנם.

9. הגם שהיה ראוי שבית משפט לתעבורה ידחה את הבקשה לדחיית הדיון לפני מתן גזר הדין (הבקשה נדחתה ביום 30/11/14 ופסק הדין ניתן ביום 20/11/14), והגם שההחלטה ניתנה בטרם חלף הזמן לקבלת תגובת המשיבה, כפי שהחליט בית משפט לתעבורה, והגם שהיה ראוי לבחון אם הדיונים האחרים הקבועים לבא-כוח המערער נקבעו עובר לקביעת הדיון בענייננו בבית משפט לתעבורה, כשהוא מנחה את עצמו בבחינת הבקשה בהתאם לנוהל שהוצא על ידי נשיא בית המשפט העליון והעוסק באופן בחינת בקשות דחיית דיון קבוע, דבר שלא נעשה על ידי בית משפט לתעבורה, אני מחליט בנסיבות העניין שלא להתערב בהחלטתו הדוחה את הבקשה לביטול פסק הדין בהעדר.

עלי לציין שהגם שהיה מקום להתערב בהחלטת בית משפט לתעבורה הדוחה את הבקשה לביטול פסה"ד, אינני הולך בדרך זו משהחלטתי לקבל את הערעור ולהקל בעונשו של המערער, זאת גם כדי שלא יוחזר עניינו של המערער לבית משפט לתעבורה.

מה גם, שיש בדרך הנ"ל כדי לחסוך בהליכים, משהמערער לא טען דבר לעניין עיוות הדין והמשיבה טענה כי הוא הודה במספר הזדמנויות. יש בדרך זו כדי למנוע התמשכות הדיונים שלא לצורך וחסכון במשאבים ובזמנם היקר של הצדדים. ההפך מכך, עלול לגרום לנאשם, במקרים מסוימים, גם עינוי דין.

10. המערער נידון בהעדו ומפסק הדין לא עולה כי יש לו הרשעות קודמות, הגם שבהודעת הערעור נטען על ידי בא-כוחו כי מאז 2011 הוא נוהג ולו 5 הרשעות קודמות קלות יחסית.

המדובר במי שנוהג ברכב משא אחוד, כך שכנראה מדובר במי שנוהג שעות רבות בכביש ומכאן שהמדובר במי שעברו אינו עשיר ומכביד ובהתחשב באופן ההתנהלות של ההליך והנסיבות של המערער, מצאתי מקום להקל בדינו באופן שעונש הפסילה בפועל יעמוד על תקופת הפסילה המנהלית.

11. לא נעלמה מעיניי ההלכה הקובעת כי התערבות ערכאת הערעור בגזר דין של הערכאה הדיונית מצומצמת למקרים חריגים ויוצאי דופן ושבהם העונש חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת בנסיבות העניין, כאמור לעיל, הגעתי למסקנה שיש להקל בעונשו של המערער במידה מסוימת.

12. סוף דבר, אני מחליט לדחות את הערעור ככל שהוא מתייחס להחלטה שדחתה את הבקשה לביטול פסק הדין ומקבל את הערעור ביחס לעונש באופן שעונש הפסילה בפועל יעמוד על הפסילה המנהלית בלבד. על כן, הרישיון יוחזר למערער.

לא מצאתי מקום להקל ברכיב הקנס.

על המערער לקיים את יתר רכיבי גזר הדין, באם טרם עשה כן, לכן היה וניתן צו עיכוב ביצוע; בטל בזה הצו.

13. המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.